

בש"פ 3597/17 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 3597/17

לפני: כבוד השופט נ' הנדל
העורר: פלוני

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו
במ"ת 19997-03-17 שניתנה ביום 23.4.2017 על ידי
כבוד השופט א' הימן

תאריך הישיבה: י"א באייר התשע"ז (7.5.2017)

בשם העורר: עו"ד ירון פורר

בשם המשיבה: עו"ד בתשבע אבגז

החלטה

1. מונח בפני ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (מ"ת 19997-03-17, כב' השופט א' הימן) לעצור את העורר עד תום ההליכים.

העורר, בן 46, מואשם כי ביצע מספר עבירות כנגד הבת הקטינה של בת-זוגו (להלן: הקטינה), שהייתה בת 15 בעת ביצוע המעשים: מעשה מגונה בבת משפחה שהינה קטינה שטרם מלאו לה 16 שנים, הדחת קטין לסמים מסוכנים, הטרדה מינית. הוא גם מואשם בעבירה של החזקת סם מסוכן.

עמוד 1

2. על פי עובדות כתב האישום, במהלך חודש דצמבר 2016 העורר הציע לקטינה להשתמש בסם מסוכן מסוג קנאביס, אך היא סירבה. ימים ספורים לאחר מכן, העורר ניסה לנשק את הקטינה בפיה אך היא סירבה, והוא שב וביקש לנשקה אך היא עמדה בסירובה. כשבועיים לאחר אירוע זה, העורר הציע לקטינה להשתמש בסם מסוכן מסוג קריסטל, והיא סירבה, אך לנוכח חששה מהעורר, העמידה פנים שהיא צורכת את הסם. יומיים מאוחר יותר, העורר הציע לקטינה להשתמש עמו בסם מסוג קריסטל, והיא צרכה את הסם. מיד לאחר מכן, העורר ניסה לנשק את הקטינה בפיה אך היא דחתה אותו.

עוד על פי כתב האישום, בתאריך 21.2.2017 העורר נכנס אל חדר השינה של הקטינה כשבדידו כדורי שינה מסוג בונדורמין, משקה אלכוהולי, סם מסוכן מסוג קריסטל וסיגריה המכילה סם מסוכן מסוג קנאביס. הוא הציע לקטינה להשתמש עמו באלה, והקטינה צרכה את הסם מסוג קריסטל ונטלה כדור שינה. אז העורר ליטף את בטנה מעל ומתחת לבגדיה וניסה לנשקה. היא ביקשה ממנו לצאת מהחדר, והוא התרצה. ימים ספורים לאחר מכן הקטינה הסכימה להצעת העורר להשתמש עמו בסם מסוג קריסטל. לאחר שצרכה את הסם, העורר ליטף את ירכה של הקטינה קרוב לאיבר מינה, וכן ליטף את בטנה וחזה מתחת לבגדיה. לאחר שהקטינה צרכה מנה נוספת מן הסם, העורר הכניס את ידו מתחת לחצאיתה וחפן את ישבנה. במקביל, לאורך תקופה זו העורר גם שלח לקטינה מסרונים שונים בעלי אופי מיני.

בהליך קמא הסניגור לא חלק על קיומן של ראיות לכאורה. בית המשפט המחוזי ביסס את ההחלטה להורות על מעצר העורר עד תום ההליכים על שני אדנים: ראשית, צוין כי חומרת המעשים הינה גבוהה ביותר לנוכח אופי העבירות. כך, נפסק כי ביצוע מעשה מגונה תוך הדחת קטין לשימוש בסם יש בו היבט ברור של ניסיון לשלוט בקטין, ומכך ניתן ללמוד על מסוכנותו של העורר. שנית, בית המשפט קמא נסמך על תסקיר שירות המבחן, שהיה שלילי ולא המליץ על שחרור העורר לחלופת מעצר. על פי התסקיר, העורר תופס עצמו כקורבן ומאשים את הקטינה בהתנהלותו הבעייתית. לנוכח היעדר מודעות העורר לקשייו, קיים סיכון להמשך התנהלות פוגענית מצדו. עוד צוין בתסקיר כי המפקחות שהוצעו לתקשינה למלא את תפקידן לנוכח עמדתן המגוננת כלפי העורר.

בדיון בפני הדגיש הסניגור כי המעשים המיניים אינם מצויים ברף הגבוה של עבירות אלו ושהמפקחות שהוצעו נדחו שלא על פי שיקולים ראויים. על פי קו זה, יש לבחון לא רק את מסקנת ההמלצה של שירות המבחן אלא גם את נימוקי התסקיר, וכי אין באי-המודעות של המפקחות לשימוש זה או אחר של העורר בסמים ובהיותן מחזיקות בעמדה מגוננת כלפיו, כדי לשלול את התאמתן לתפקיד. באת-כוח המדינה, מצדה, תומכת במסקנת בית המשפט המחוזי.

3. לאחר שיקול ושמיעת הטיעונים, דעתי היא כי אין להתערב בהחלטת בית המשפט המחוזי. ראשית, העבירות מגלות מסוכנות ברורה. צודקת באת-כוח המדינה כי השילוב של ביצוע לכאורה של שני סוגי העבירות יוצר חומרה. אכן, לכאורה הניסיון לשלוט על הקטינה בשני התחומים – השימוש בסמים והמגע המיני – מעצים את המסוכנות של העורר. לכך יש להוסיף כי מדובר במקרים שהשתרעו על פני מספר חודשים. בנסיבות אלה לא ברור מהם גבולות העורר לשוב ולהשתלט על חיי הקטינה. לכאורה, במעשים השונים הוא ערבב בין שני תחומי העבירות, תוך יצירת תמהיל מטריד. חומרת העבירה אינה נמדדת רק במעשה, אלא בהקשר הכולל, ברקע, בתדירות, ואף בזוהת הנפגע ונתוניו האישיים. לפי מבחן זה, הסיכון עלול להיות ממשי.

באשר לתסקיר, צודק הסניגור כי נכון לבחון את תסקיר המעצר לא רק על פי השורה התחתונה – ממליץ או לא ממליץ על שחרור נאשם. אף דווקא הבחינה הכוללת של המסמך אינה פועלת לטובת העורר. כפי שצוין בתסקיר,

התרשמות עורכת התסקיר מהמפקחות הינה רלוונטית לשאלה האם הן תיטבנה לזהות מצבי סיכון עת העורר שוהה בביתן בתנאים של מעצר בית. על פני הדברים, הקשיים שעלולים ללוות את המפקחות במילוי תפקידן, גם בהנחה שהן חפצות למלא אותו כראוי, עלולים להטות את הכף נגד קבלת החלופה. זאת הואיל ואין בה כדי להשיג את מטרות המעצר, כנדרש על פי סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996.

4. בהתקיים מסוכנות של ממש ובהיעדר חלופה ראויה, דין הערר להידחות.

ניתנה היום, י"ב באייר התשע"ז (8.5.2017).

ש ו פ ט
